

anden Minister, at der ogsaa sendes en Næse til Folketingsmanden for Vejle Amts 2den Valgkreds (Laurson) eller maaske til Kapellanen ved Domkirken. Saa galt gik det dog ikke. Der var ellers Krigsmaling nok, og det saa, som sagt, en Tid ret truende ud. Men det endte jo godt, og naar det ender godt, synes jeg, er alting godt. Det viste sig, at da han naaede til at skildre min Virksomhed som Formand for Skolekommissionen i Aarhus, var jeg en ret elskværdig Mand, som i alt Fald havde ladet det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds øve sin Skolegering i Fred, uden at han havde mærket andet Tryk end det, hans egen Samvittighedsfuldhed havde lagt paa ham. Jeg vil haabe, at hans Samvittighedsfuldhed overfor Børnene maa have været større end hans Samvittighedsfuldhed overfor mig, da han var ved at tegne mit Portræt, for den var ikke overvættets stor.

Det ærede Medlem var endog helt veltillfreds med mit Arbejde — jeg tror saamænd han sagde „mit ret dygtige“ Arbejde — ved Marselisborg-Skolens Overgang fra at være Privatskole til at blive kommunal. Men han fandt deri en Modsigelse i Forhold til min Stilling her i Tinget. Men det tager han fejl i. Sagen er ganske simpel, hvis det ærede Medlem vil prøve paa at anlægge den Synsmaade paa Skolevirksomheden, som for mig er den til Grund liggende, og som jeg ogsaa haaber for ham er den til Grund liggende, maa han forstaa, at jeg maatte gaa med. Jeg tror godt, at hans Parti indenfor Byraadet havde ventet og haabet, at jeg ikke vilde være gaaet med, for saa vilde de have kunnet finde nogle Angrebsvaaben mod mig, og dem er de ikke kede-af at finde overfor mig. Jeg ved ikke, hvorfor jeg er blevet Genstand for saa stor Kærlighed fra deres Side, men en Kendsgerning er det, at jeg er Genstand for denne Kærlighed, og den har jeg saa Lov til at glæde mig ved. Stillingen var den, hvad det ærede Medlem jo saare vel ved, at Skolen var kørt i Staa, og der var en Kreds af Børn, der var husvilde. Man vidste ikke noget om, hvor de kunde komme til at fortsætte den Skolegang, de hidtil havde nydt. Jeg gik da med til det, som jeg under de givne Forhold fandt var det bedst mulige, der kunde naas. Jeg holder nemlig af at naa et Resultat, hvor det er nødvendigt at naa et saadant. Det kan godt være, det kommer til at gaa paa samme Maade herovre, men det vilde jeg beklage, fordi jeg synes man er inde i en Gænge, hvor der kunde

være en Vej frem. Det er dog muligt, at det ikke er saa, og saa faar vi se paa Sagerne, naar de kommer for. Men jeg gentager, at naar man ser paa Børnenes Tarv ude i Marselisborg Skole, vil man erkende, at jeg i dette Tilfælde ramte det rigtige. Og naar jeg havde taget min Beslutning, følger det af sig selv, at jeg maatte gøre mit bedste for, at den nye Skole under de givne Forhold kunde blive saa god som muligt ved, at den fik de bedste Lærerkrafter, som der kunde skaffes. Det forekommer mig i alt Fald fra et Skolesynspunkt overordentlig rosværdigt, og det ærede Medlem for Aarhus Amts 2. Valgkreds (Stilling) roste ogsaa, saaledes forstod jeg det, mit Arbejde som Formand i Skolekommissionen og anerkendte, at jeg dog paa dette Punkt, trods de mange andre slemme Sider, jeg havde, havde gjort forholdsvis god Fyldest.

Men hvad det ærede Medlem er bange for, var min Udtalelse om, at Privatskolen var en Del af den danske Folkeskole. Det er den imidlertid, enten det ærede Medlem synes om det eller ej. Og det er uimodsigeligt, at den har større Bevægelighed, og at den i Tidens Løb har gjort sin Indsats, som det danske Skoleliv vilde have savnet, hvis det ikke var kommet. Og det har jeg egentlig det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds' (Børgbjerg) Ord for. Han har aabent erkendt, at den grundtvigske Friskole, som ogsaa er en Privatskole, i sin Tid ved sin Offervillighed — der erkendte han Offervillighedens etiske Værdi — og ikke mindst fra de Lærere, der stod i dette Arbejde, havde været med til paa et givet Tidspunkt at lade ny Luftning komme ind i den danske Skole. Jeg ved meget vel, at det ærede Medlem i sin Tid omtalte, at nu havde vi maaske nok af den Slags, nu var det andre Ting, der trængtes til. Det kan der maaske være forskellige Meninger om. Men at denne Privatskole ved sin Bevægelighed, ved sit Initiativ, som er lettere at sætte i Gang, havde været med til at gøre en Indsats i den danske Skoleverden, troede jeg ærligt talt ikke nogen Lærer i den danske Folkeskole kunde være i Tvivl om. Det undrede mig, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds ikke paa dette Punkt kunde slutte sig til sin Partifælle for Københavns 5te Valgkreds.

Jeg kommer til at trætte det høje Ting med et Par Bemærkninger, men det hænger sammen med det ærede Medlems Krigsmaling. Det ærede Medlem gik endog saa langt tilbage, at han mindede om, at